

PŘEDSUDEK VSTOUPIL NA KAZATELNU PRVNÍ, TEPRVE ZA NÍM NÁSLEDOVAL ROZUM; TO JE NORMÁLNÍ POSTUP LIDSKÉHO DUCHA (Voltaire)

ČÍSLO 14* ROČNÍK V* 25. 4. 2012* (ČAS 1 – ročník XVI* Kurýr ročník VII)

Internetový nezávislý list podporující svobodné myšlení, podnikání a vytváření občanské společnosti především v oblasti ASKIBURGIONU.

Ve druhém století našeho letopočtu žil v Alexandrii slavný astronom a zeměpisec Klaudios Ptolemaios. Podle vyprávění obchodníků a vojáků kreslil mapy vzdálených zemí. Velké pohoří na severu země, v níž podle něj žil velký národ Boiochaimů, označil jako Askiburgion. Přiložte-li Ptolemaiovu mapu na mapu dnešní, pod Askiburgionem naleznete Nízký a Hrubý Jeseník, část Slezska i střední Moravy. I mezi tvůrci tohoto listu naleznete nejednoho učeného Boiochaima. Na sklonku 19. století si příznivci strany realistické, sdružení kolem T. G. Masaryka uvědomili, že potřebné změny společenské vyžadují více informačních zdrojů. A tak vznikl v roce 1866 list ČAS, od počátku redigovaný Janem Herbenem. V roce 1990 si vydavatelé tohoto listu vypůjčili název i původní grafickou podobu hlavičky a vydávali až do roku 2005 list ČAS v tištěné podobě. A pochopitelně v duchu názorů původní České strany lidové (realistické). Ten pak na několik let, od 3. 2. 2005 do 21. 8. 2008 nahradil internetový deník Bruntálský Kurýr. Tento internetový, dle potřeby i tištěný list ČAS je tedy pokračováním obou zmíněných periodik a měl by v této podobě vydržet co nejdéle. Což bude i dílem vás, čtenářů.

Vydává: občanské sdružení Vlastenecký poutník, Čeladná 711, 739 12 Čeladná, v nakladatelství Moravská expedice®. Redakce: petr.anderle@tiscali.cz; ypoutnik@tiscali.cz +420 724 100 646. Odpovědný redaktor: Petr Andrlé. Každé vydání najdete také na www.hbl.cz; www.marianka.eu. Objednávky: e-mail s předmětem ČAS* Registrace MK ČR ze dne 22. 3. 2001 evidenční číslo MK ČR E 11 345

Dnes 25. dubna sv. Marek

KOLIK TEPLA PŘED MARKEM, TOLIK ZIMY PO NĚM SVATÉHO MARKA DEŠTIVO-SEDM TÝDNŮ BLÁTIVO JIŘÍ A MAREK, MRAZEM NÁS ZALEK NA SVATÝHO MARKA SAĎ OHARKA

Na dnešní den, kdy si připomínáme svatého Marka je pranostik daleko více. Je to dáno tím, že naplno propuká jaro a příroda se mění den ze dne. Ona *oharka* v poslední pranostice je docela obyčejná okurka.

Svatý evangelista **Marek** (hebrejsky מרְקוּס, řecky Μάρκος) je pro nás symbolem mnohého. V Benátkách tradičně zamíříme na jeho náměstí i do jeho chrámu (viz foto na konci textu). Konec konců je patronem Benátek. Je nutno ještě říci, že existuje ještě Sv. Marek I, který byl papežem. Dále pak Svatý Marek Efezský (Marek Eugenikos). Náš Svatý evangelista Marek byl podle listu Kolosanům Barnabášův bratranec. Markova matka byla zřejmě důležitou postavou v raně křesťanských jeruzalémských kruzích. Právě do jejího domu se uchýlil apoštol Petr po návratu z vězení a konalo se

tam modlitební shromáždění za Petrovo propuštění. Nejstarší písemná informace o Markově autorství evangelia se dochovala u Papiase (1. pol. 2. století). Tradice dále považuje Marka za prvního patriarchu alexandrijského a tedy zakladatele křesťanství v Africe. Podle legendy zde v roce 67 podstoupil mučednickou smrt. Poté, co Benátčané r. 828 v Egyptě uloupili světcovy údajné ostatky, je považován za patrona Benátek a je pohřben v tamní Bazilice sv. Marka. Do roku 828 se klade přenesení Markových ostatků do Benátek, k němuž někteří historikové postrádají dostatečné doklady, i když v té době vznikla první benátská basilika sv. Marka. V roce 976 vyhořela, znovu byla postavena v současné podobě v letech 1063 - 1094 a od té doby je sv. Marek patronem města na lagunách, vyzdobeného zejména lvy.

Důvodem, pro který je Marek vzýván proti katastrofám je i legenda o tom, jak se tři zprvu neznámí muži nechali vyvézt na rozbouřené moře a na něm se setkali s člnem plným démonů, kteří hrozili Benátkám. Tři neznámí, v nichž byli pak poznáni Benátčany milovaní světci: Marek, Mikuláš a Jiří, je zahnali. Marek pak předal rybáři prsten jako důkaz pro benátského dóžete.

Přítomnost lva má obnášet i výzvu k bdělosti a Marek zdůrazňuje: "Bděte tedy, neboť nevíte, kdy pán domu přijde... Bděte!"

Koptští křesťané věří, že světcova lebka zůstala v Alexandrii a je dnes uložena v tamním koptském pravoslavném chrámu sv. Marka. Symbolem Marka jako evangelisty je lev, často znázorňovaný jako okřídlený. Dalšími atributy jsou kniha či svitek a palma. Světec může být také vyobrazen s biskupskými insigniemi jakožto patriarcha alexandrijský.

Jméno Marek je velice oblíbené i u nás. Podle statistik v roce 2011 bylo u nás téměř šedesát tisíc nositelů tohoto jména (křestního pochopitelně).

CO VLASTNĚ PŘIVEDLO MINULOU SOBOTU TISÍCE LIDÍ NA VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ? BOHUŽEL, ŠPATNÉ INFORMACE!

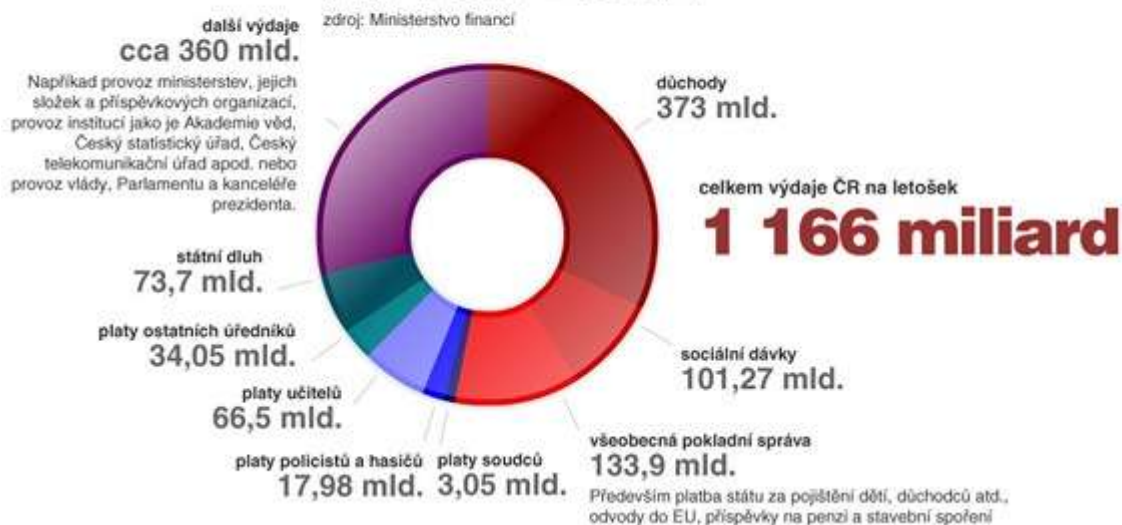
Zajímavý dokument zveřejnil v těchto dnech server iDNES

ZMRAZIT DŮCHODY? BUDIŽ LEČ LUXUS PŘEBUJELÉHO STÁTNÍHO APARÁTU ZŮSTANE!

Česko letos musí ušetřit 23 miliard korun. Přestože stát zaměstnává přes 425 tisíc lidí, šetřit bude jinde: na nákupu materiálu, modernizaci budov, investicích. Na výdělích si výrazně pohorší jen učitelé v regionech, kterým se ministerstvo školství chystá vzít část mimořádných odměn. Stát letos utratí o 23 miliard méně, aby dodržel cíle na snižování rozpočtového deficitu. Pro ministerstva to znamená, že ve svých výdajích "škrtnou" 15 miliard korun. Své návrhy škrtnů poslaly ministerstvu financí, které je nyní vyhodnocuje. Z průzkumu iDNES.cz vyplývá, že jednotlivé resorty budou spíše než na lidech šetřit na materiálu. Třeba ministerstvo vnitra z plánované úspory 1,6 miliardy Kč ušetří na platech a odměnách úředníků, policistů a hasičů celkem jen 116,7 milionu korun. Místo propouštění nebo krácení platů resort raději sáhl k úsporám na materiálu, službách, energiích a cestovním.

Podobně jsou na tom i další ministerstva. Například ministerstvo spravedlnosti zmražené výdaje za 529 milionů korun uspoří třeba na investicích do obnovy vozového parku, na modernizaci interiérů nebo rozšíření ubytovacích kapacit. "Jedná se vesměs o veškeré investiční akce, rekonstrukce, modernizace technického vybavení, například nákup kopírek," sdělila mluvčí Petra Hrubá. Podle některých odborníků je to chyba a do řad státních zaměstnanců by to chtělo větší zásah. Pro stát v Česku pracuje celkem 425 tisíc lidí. Na jejich platy se letos vydá 121,58 miliardy korun. To je po důchodech a povinných platbách státu, zahrnujících odvody do EU a pojištění za děti a důchodce, v pořadí třetí největší výdajová položka.

Vybrané státní výdaje na rok 2012

"Výraznější úspory mohou přinést škrty ve třech oblastech: přesnějším zacílením sociálních dávek, snížením počtu státních úředníků a omezením investičních výdajů,"

soudí hlavní ekonom Patria Finance David Marek. "Z dlouhodobého pohledu je sice omezení vládních investic negativní pro rozvoj ekonomiky, vzhledem k pochybnosti o jejich efektivitě a korupci si ale nejsem jistý, zda by nebylo lepší jejich omezení," dodal. Miroslav Kalousek letos předložil plán na sloučení nebo rušení některých státních úřadů. To by mělo uspořit odhadem okolo 12 miliard korun ročně. S tím se dá ale zřejmě počítat až od roku 2013, pokud vůbec. Na platech by si letos měli pohoršit hlavně učitelé. Ministerstvo školství má letos ušetřit téměř 2,5 miliardy a většinu z částky resort zřejmě škrtne na odměnách. Tarifní platy zůstanou stejné. Učitelům hrozí, že ke konci roku přijdou na mimořádných odměnách celkem o 1,65 miliardy Kč, vyplývá z vyjádření ministerstva školství.

Na některých úřadech je až pětina nadbytečných lidí

Prostor pro úspory na lidech vidí i Helena Mitwallyová, konzultantka společnosti BNV Consulting, která zpracovávala analýzy o tom, na jakých úřadech lze šetřit. Varuje nicméně před rychlými, plošnými škrti. "Prostor na snižování prostředků na platy určitě je, plošné škrti bych ale nedoporučovala. Agenda státní správy je podložena zákony. Když se rozhodnete, že úřad zrušíte, musíte práci přeměrovat jinak," řekla. "Určitě se dá najít vata na vyšších stupních, ať už to jsou ministerstva nebo kraje," dodala. To by ale zároveň předpokládalo provést audity na ministerstvech. Navíc zatímco na ministerstvech pracují spíše stovky lidí, v podřízených institucích jich jsou tisíce. Minulé analýzy BNV Consulting ukázaly, že v některých obcích s rozšířenou působností pracuje i o pětinu více lidí, než by bylo třeba.

Výdaje ministerstev na letošní rok

Číslo v závorce ukazuje, kolik mají jednotlivá ministerstva ušetřit

Kromě ministerstev se šetří napříč všemi státními institucemi kromě třech institucí: Akademie věd (rozpočet 4,7 miliardy Kč), Technologické agentury (2,2 miliardy) a Grantové agentury s rozpočtem přes 3 miliardy korun. Zvláštní postavení pak mají Poslanecká sněmovna, Senát, Úřad vlády a Kancelář prezidenta republiky, které dohromady letos škrtnou jen 54 milionů korun z částky 2,6 miliardy. "Je mi líto, to jsou takzvané prioritní kapitoly, kde vláda nemá rozhodující pravomoc.

To dělá rozpočtový výbor Sněmovny kvůli jejich nezávislosti," vysvětlil ministr financí Miroslav Kalousek.

K prioritním kapitolám patří ještě úřad ombudsmana. Ten plánuje utratit 92 milionů korun (úspora 1,3 milionu Kč). Úřad letos může svým až 113 zaměstnancům rozdělit na platy včetně odvodů 64 milionů korun, což je téměř 72 procent rozpočtu. Instituce zpracovává kolem sedmi tisíc stížností ročně. ČR si nemůže dovolit podporovat ekonomiku dalšími dluhy, míní Kalousek. Česká republika si nemůže dovolit podpořit ekonomický růst zvyšováním svých dluhů. Země by ztratila důvěru zahraničních investorů a financování státního dluhu by se výrazně prodražilo. Na Žofínském fóru to v úterý uvedl ministr financí Miroslav Kalousek (TOP 09). Prognózy jsou nicméně lepší, než sám očekával. Podle Kalouska vláda pokračuje v naplňování reformy a do budoucna se musí počítat s vyššími náklady. Kalousek připomněl, že nic jiného než konsolidace nezbyvá. A to z toho důvodu, že stát nemůže žít na dluh. Stejně tak si Češi musí zvyknout na nízký ekonomický růst a vlastně i na nová pravidla. „Nemá smysl pumpovat peníze kvůli růstu na dluh. Kritici nechtějí slyšet, že když napumpujeme do ekonomiky peníze na dluh, tak porušíme stávající kredibilitu na trzích a stoupnou úrokové přírážky dluhopisů. A jedno procento je v tomto případě sedm miliard korun,“ uvedl ministr. V současnosti jsou podle ministra úrokové sazby při refinancování státního dluhu pod čtyřmi procenty. „Výpůjční potřeba vlády se pohybuje a bude pohybovat kolem 220 miliard korun ročně. Vedle deficitu rozpočtu splácíme i jistiny starších státních dluhopisů,“ dodal ministr. Kalousek rovněž uvedl, že doba plné konkurenceschopnosti skončila a reálné příjmy byly dlouho přefukovány. Důležité podle ministra je dodržet fiskální strategii. Podle ministra se demonstrace proti utahování opasků, jako například v Řecku, Španělsku či Portugalsku, dají pochopit. Demonstrace v Česku jsou však rozdílné. Státní dluh České republiky se od počátku roku do konce března zvýšil o téměř 114 miliard korun na 1,613 biliónu korun. Letos si chce ministerstvo financí podle strategie financování a řízení státního dluhu na rok 2012 půjčit přes 243 miliard korun. V roce 2013 si hodlá půjčit 230,9 miliardy korun.

Mezinárodní měnový fond v nové pololetní prognóze snížil odhad růstu české ekonomiky na letošní rok na 0,1 procenta. Až dosud předpokládal, že růst se bude pohybovat kolem 1,8 procenta. Fond naopak zvýšil odhad letošního růstu globální ekonomiky na 3,5 procenta. V předchozí prognóze na začátku roku čekal růst o 3,3 procenta. MMF to oznámil v pololetní zprávě World Economic Outlook. Stejně jako Česko si hůř proti původním odhadům povede i Slovensko, ve srovnání s Prahou na tom ale pořád bude Bratislava znatelně lépe. Odhad růstu slovenské ekonomiky měnový fond snížil na 2,4 procenta z dosud uváděných 3,3 procenta. "Světová ekonomika se od září 2011 značně změnila. Růst v Evropě prudce zpomalil a řada zemí v této oblasti je teď blízko recesi," poznamenal fond ve zprávě. Relativně pozitivní vyhlídku má Španělsko, které podle MMF obnoví hospodářský růst už příští rok. O trochu hlubší, než fond předpokládal, ale bude hospodářský propad Španělska letos. Vyspělé evropské země letos podle prognózy čeká hospodářský útlum, za kterým bude hlavně eurozóna. Slabší poptávka zpomalí růst spotřebitelských cen, který bude zpomalovat i během příštího roku. Naopak nezaměstnanost by se měla stabilizovat kolem letošních hodnot. Globálním tahounem hospodářského růstu bude jako dosud Čína spolu s Ruskem a Latinskou Amerikou. Nad dvouprocentní růst hrubého domácího produktu se letos vrátí Spojené státy, kde se má příští rok tempo růstu zrychlit.

NÁŠ KOMENTÁŘ K VÝŠE UVEDENÉMU

Problém je i v neschopnosti politických stran na všech úrovních

A V PLÁČI NA NESPRÁVNÉM HROBĚ

Informační text serveru iDNES jsme opatřili pouze titulky a trochu zkrátali. V každém případě má slušnou vypovídací hodnotu, pokud se faktů týče. Ekonomické problémy Česka zdaleka nezpůsobují jevy, mezi něž patří korupce, krádeže, podvody, což bylo hlavním tématem transparentů sobotní demonstrace. Problém je především v naprosto přemrštěných výdajích státního rozpočtu. A zase – nejde jen o to, že aparát státu je přebujelý. Na státní rozpočet je doslova přisáto obrovské množství nejružnějších poradních firem, advokátních kanceláří či agentur, které si vybudovaly svůj byznys právě na tom, že poskytují „služby“ státním orgánům. A ty jsou několikanásobně dražší, než kdyby stejnou činnost prováděli zaměstnanci aparátu. Totéž platí v trochu mírnější podobě pro kraje a všechna velká města.

Druhým problémem je skutečná přebujelost aparátu, což ministři a jejich podřízení maskují dokonale propracovanou demagogií. Za všechny příklad ministra školství, který, když měl ušetřit, prohlásil, že musí ubrat sedmnácti tisícům učitelů. Což je lež jako věž, ono by stačilo snížit počet pracovníků ministerstva (školství má nejpočetnější aparát) a zrušit desítky naprosto zbytečných ústavů. Jenže onu dobešovskou demagogii nechala vláda bez povšimnutí, protože by byl vytvořen precedent – stejně tak by mohla ušetřit i jiná ministerstva.

Třetím častým argumentem našich „mistrů vysokých sklizní“ je to, že zákonem má stát určeny tzv. mandatorní výdaje, což ve svém důsledku znamená potřebu sestavit schodkový rozpočet. Zní to hezky. A přitom je řešení zcela jednoduché – změnit zákony tak, aby mandatorní výdaje byly efektivní a hlavně nižší. Na což měla vláda v minulých dvou letech ve sněmovně dostatečnou převahu. Neudělala to, protože jí totiž něco takového vůbec nezajímá.

A tak bychom mohli pokračovat dále. Občané, kteří chtěli minulou sobotu vyjádřit své rozhořčení, na to měli plné právo. Jenže zdůvodnění jejich rozhořčení trochu pokulhávalo. A při této příležitosti bychom si měli všimnout dalšího problému. **Už jste se v nějakém městě či v obci setkali s tím, že místní organizace (ODS, ČSSD aj.) svolává pravidelně schůze občanů, na níž vysvětluje (a obhajuje) politiku své strany ve státě, v kraji a v obci? I v době mimo voleb?** Nikde nic. Jako když utne. Ty organizace na to bohužel nemají. Neuměly by to. Neobstály by v diskusi s občany. Nemají ve svých výborech charismatické a vzdělané jedince. Proto se o něco podobného ani nesnaží. Ony jsou potřeba pouze pro to, aby dodaly legitimitu orgánům vyšším a volbám. Takže k bídě této společnosti přispívá i naprostá degradace forem a postavení politických stran. Když současně o nějaké vnitrostranické demokracii nemůže být ani řeči. Paradoxně si po stránce technické jakýsi záchovný systém ponechali komunisté. Mají svůj deník a jiné tiskoviny, nakladatelství, instruktory pro základní, okresní i krajské organizace, referenty, cestující ideology, semináře, školení – o tom všem ovšem cudně mlčí. Jak myslíte, že získávají mladé členy?

Svobodný a fungující trh plní svoji roli pouze v případech, že není zatěžován demagogií, švindly, deformacemi a hlavně neschopností svých účastníků. Ti svoji neschopnost totiž musejí skrývat. Takže není divu, že účastníci sobotních protestů projeví správné rozhořčení, ovšem pod nesprávnými hesly. Jak to říkal svého času v jedné ze svých úplně prvních scének pan Felix Holzmann: *řekl jsem mu, že pláče sice dobře, ale na nesprávném hrobě.*

Vernisáž a zahájení výstavy Jan Adam I. z Lichtenštejna

(Zámek Mikulov, 31. 3. 2012) Pestrá modelace Pavlovských vrchů, proslulých květenou, krasovými jevy s dominantami Stolová hora, Turol a Svatý kopeček vytváří Mikulovu jedinečné prostředí. Na jednom z vrchů byl postaven mikulovský hrad, později přestavěný v renesanční zámek.

První počátky se datují na konec 11. století, kdy bylo potřeba zabezpečit zemskou hranici. Po roku 1249 hrad s okolními statky přešel do rukou Lichtenštejnů, odkdy se

doposud zachovaly pozoruhodné zbytky raně gotického hradu.

Lichtenštejnové hrad vlastnili až do roku 1560, kdy jej prodávají Kerecsényiům.

Poté jako odumřelé léno je Maxmiliánem II. postoupeno panství Adamu z Dietrechštejna, který se r. 1575 stává jeho vlastníkem. Rod

Dietrichštejnů tento skvost vlastnil až do roku 1945.

Na pozvání PhDr. Marka Vařeky se vedení Sdružení monarchistů účastnilo slavnostního zahájení a vernisáže této výstavy. Těsně před 16. hodinou dorazila i ústřední postava JKJ Hans Adam II. v.u.zu Liechtenstein se svou manželkou kněžnou Marií Aglaë, hraběnkou Kinskou. Vedle VIP osob a křesťanského řádu, který knížecí pár podporuje, nelze nezpomenout i přítomnosti zástupce rodu Habsburků. Vernisáž byla zahájena v bývalé jízdárně (předtím míčovna) úvodní řečí PhDr. Marka Vařeky, včetně přivítání knížecího páru. Poté se již ujal slova JKJ Hans Adam II. :

„Můj otec mě nechal pokřtít jménem Jan Adam II. a odmalička mi vštěpoval, že můj předek Jan Adam I. byl vynikající obchodník. Proto jsem také musel jít studovat národohospodářství, abych postavil rodinný majetek zase na nohy,“ řekl lichtenštejnský kníže Hans Adam II. v sobotu v mikulovském zámku.... Hostům na vernisáži se kníže omluvil, že je nemůže jako jeho otec oslovit v češtině, protože vyrůstal v Lichtenštejnsku. Přetrvávající vztah k domovu předků ale podle něj potvrzuje i to, že jeho nejstarší vnuk, který zdědí knížecí titul, dostal jméno Josef Václav. Břeclavskému deníku poskytl vládce Lichtenštejnska Hans Adam II. v Mikulově exkluzivní rozhovor. Dále viz http://breclavsky.denik.cz/zpravy_region/lichtenstejnsky-knize-navraceni-majetku-ano-ale-bez-soudu-20120401.html

Po úvodních řečích výše jmenovaných pronesli své projevy i ing. Marek Juha, reprezentant nadačního fondu Vranov, zástupce moravského hejtmana a Ing. Pavel Juřík. Téměř hodinový úvod byl doprovázen zpěvy sopranistky Vařekové. Při odchodu ze sálu se výjimečně podařilo zástupci Sdružení monarchistů Miroslavem Pauříkem předat JKJ malou pozornost, včetně představení řídicí rady Sdružení monarchistů, která se akce zúčastnila. (Dr. Šubert, Jiří S. Pospíšil a J. Komprda). Malou perličkou byl i vzájemný úsměv při prohlížení fotografií z audience ve Vaduzu v září 2011, které byly součástí zpracovaného balíčku. Nutno přiznat, že náš úspěšný

pokus nebyl ojedinělý. JKJ každému z darujících věnovala malou chvilku pro

rozhovor za přítomnosti tlumočnické asistence. Při této příležitosti podepsala i několik exemplářů své knihy „Stát ve třetím tisíciletí“. Dále již návštěvníci pokračovali sami. Do jiných částí (Gajdošův sál a sál předků), kde byla výstava instalována. Při vchodu do expozice byla nabídnuta účastníkům sklenička vína, která mimochodem JKJ taktéž chutnala. Mezi exponáty byly především obrazy, a roucha kněží, dále pak několik palných zbraní, kopie řádu Zlatého rouna z Vranova u Brna, numismatické exponáty atd. Zajímavým exponátem byly i Dietrichsteinské sánky, vystavené ihned při vstupu pod plakátem titulu výstavy.

Jan Adam I. z Liechtensteina

(1652 – 1712)

ekonom, politik a mecenáš

Výstava zajímavá, poučná. A jak to tak bývá, opět se sešla řada přátel monarchistů nejen u prohlídky, ale i k pozdějším rozhovorům a dalším vzájemným seznámením. Jednou z těchto osob byl i zástupce polských monarchistů pan Lech Jan Skowera, který přijel na pozvání „korunníka“ MVDr. Jirky Čížka. Závěr patřil drobnému občerstvení a malé ochutnávce vín z mikulovské produkce. Dvouhodinový, příjemný zážitek byl zakončen individuální prohlídkou zámeckého exteriéru, odpočinku v restauracích a výměně bezprostředních dojmů. Návštěva Mikulova byla zakončena kolem půl desáté večerní přátelským rozloučením. A celkový dojem? Nelze se ubránit obdivu k prozíravosti, myšlení a snah někdejší šlechty, jejichž výsledky se projevují dodnes a jsou předmětem zájmu nejen laické, ale i odborné veřejnosti. A tak se můžeme jen těšit na akci další, která bude pořádána 16. 6. 2012 ve Vranově u Brna, k příležitosti třisetletého výročí úmrtí této vyjímečné osobnosti.

Miroslav Pauřík
Sdružení monarchistů
BRNO

Politický mandát

Vleklá společensko-politická krize, která opět dosahuje vrcholu (kolik jich už bylo), nás mnohé vede k reflexi kořenů, co bylo a je příčinou tohoto politického marasmu, toho hrubě morálně a kriminálně špatného chování těch, kteří jsou zvláštní reprezentací společnosti a očekává se od nich také určitá „morální“ reprezentace.

Vztah této situace k politickému mandátu, který politikům voliči dávají...Ve volbách by měli voliči přihlížet k morálnímu profilu politika. Jinak je možné, že by dávali politický mandát k nějakému morálně špatnému jednání. Nyní, například, krize VV, odchod Karolíny Peake. Jeden komentátor v rozhlase vyslovil názor, že Peake nemá ke svému kroku mandát od voličů. To nepřímou znamená, že si komentátor myslí, že mandát dostal pan Vít Bárta a spol. ke svým podvodům, úplatkům, lžím atd., ke svým skandálům. Jestliže se Peake distancovala od Bártova chování, protože s takovým jednáním nesouhlasí, je svými postoji daleko blíže politickému mandátu, který strana dostala, než Vít Bárta se svými podvody, úplatky a lží. Takže jsem

přesvědčen, že právě Karolína Peake je zcela v linii toho, co voliči VV chtěli, a ke svým krokům mandát má.

Kardinál Miloslav Vlk

ZKUSTE, NEBUDETE LITOVAT

<http://www.worldometers.info/cz/>

Výše uvedená adresa se týká světové statistiky. A to velice aktuální. Ihned můžete zjistit jaký je stav světové populace, kolik ma světě vychází časopisů, či dokonce kolik se ten den prodalo mobilních telefonů. Dozvíte se, kolik se ve světě vyrábí automobilů a kolik dávají vlády na zbrojení. Zajímavé jsou i ukazatele počtu obézních lidí, podvyživených lidí a kolik lidí umírá hladem. Zjistíte, kolik spotřebujeme vody a kolik lidí nemá k vodě přístup. Také vše o energiích, vodě, zdraví (mimořadně víte, že se za jeden den na světě vykouří 9 079 023 921 bilionů cigaret?), o motorismu, o drogách atd. Vše celosvětově. Místy je to čtení hrůzné, místy zajímavé. Každopádně si uvědomíte, že nejste na světě sami a také to, že každý z nás má jistou zodpovědnost. Jsme totiž svou existencí i svým konáním součástí oné statistiky.

Ve Vídni letos slaví 175. výročí narození císařovny Sissi

Císařovna Alžběta, známá spíše jako Sissi, by letos oslavila 175. narozeniny. V rámci kulatého výročí se ve Vídni turistům zpřístupní její Stříbrná komnata s koupelnou,

apartmá císařovny Alžběty a císaře Františka Josefa i výstava Sissi na Korfu. Navíc si budete moci projít Karuselový sál, kde visí obraz znázorňující oslavu znovunabytí Prahy za vlády Marie Terezie.

Karuselovému sálu se říká také Kolotoční místnost díky obrazu, který znázorňuje slavnost (Dámský karusel) ve Španělské Jízdárně vídeňského hradu Hofburg. Uprostřed na obrazu sedí Marie Terezie v sedle bílého lipicána a jede v čele svého doprovodu. Vlevo pak visí portrét Karla VI., otce císařovny.

Oslava znovunabytí Prahy habsburským vojskem se konala roku 1743 během války o rakouské dědictví. Dnes tu vystupuje Španělská dvorní jezdecká škola, konají se tu představení bílých lipicánů. Druhé místo, na které mohou být Češi ve Vídni hrdí, jsou Berglovy komnaty v zámku Schönbrunn. Ty se nachází v Letních apartmánech Marie Terezie. Jejich název je odvozen od

Jana Václava Bergla, rodáka z Dvora Králové, jenž prostory vymaloval. Stěny pokryl exotickými zvířaty a rostlinami, vytvořil krásnou iluzi cizokrajné země. Bohužel jsou Berglovy komnaty přístupné omezeně jen pro skupiny kvůli senzibilnímu stavu dekorací stěn, namalovaných na plátno. V Schönbrunnu sice české prohlídky nedělají, ale nabízí zdarma audio průvodce, kde mají namluvenou prohlídku také v českém jazyce.

Farmářským trhům budou konkurovat Zelené trhy

Ve spolupráci se Svazem ekologického zemědělství Pro-bio vzniká projekt Zelené trhy. Farmářské trhy s certifikovanými bioprodukty. Zelené trhy přicházejí s vlastní koncepcí podpory přirozeného stravování a lokálních produktů a současně také zkvalitnění sociální struktury měst. Za tímto účelem zakládá skupina lidí kolem Lukáše Otevřela obecně prospěšnou společnost. Na svých tržističích budou ve spolupráci se Svazem ekologických zemědělců Pro-bio prodávat pouze certifikované bioprodukty od českých farmářů. Těch Pro-bio v současné době eviduje 879. Farmářům budou pronajímat vlastní designové stánky a budou jim poskytovat také vyškolený personál. Trhy budou prezentovány formou land artu na polích, pomocí křídových nápisů ve městech i díky podpurným projektům, jako jsou gastronomické semináře a večerní prezentace farmářských příběhů v projektu Bio Illusion. Zelené trhy budou fungovat formou franšiz po celé České republice. V květnu organizátoři podniknou tříměsíční tour po krajských městech. Zakočí ji v srpnu v Praze na Kampě.

TAKOVOU TŘÍKOLKU DOMA JEŠTĚ URČITĚ NEMÁTE

Zdá se, že popularita motorových vozidel, postavených čistě pro zábavu, výrazně stoupá. Firma Caterham stále vyrábí legendární „sedmičku“, Morgan oprášil svou trojkolku, KTM vyrobilo elektronický high-tech roadster X-Bow a v Kanadě se těší velké oblibě Campagna T-Rex. Právě kanárkově žlutá tříkolka Campagna T-Rex s motorem Kawasaki byla k vidění i na veletrhu MOTOSALON v Brně. Okamžitě zapomeňte na to, že se v takovém stroji dá jet na nákupy. Jejich účelem je výhradně zábava, pocit rychlosti a zážitek z jízdy. Jde o malosériovou výrobu, a proto se jejich cena pohybuje v řádech několika stovek tisíc. „Prodej nového modelu Campagna začíná na ceně 43 000 dolarů,“ říká Jan Kefurt, manažer společnosti Kushitami, která

model Campagna T-Rex přivezla do Brna. Návrh tříkolky, v Kanadě registrované coby motocykl, je starý před deset let. Nicméně s její výrobou to bylo o trochu horší. Až v roce 2008 koupila kanadská firma Campagna práva na produkci a z projektu na papíře se mohlo přejít k malosériové výrobě. „Campagna je osazena motorem Kawasaki o obsahu 1200 cm³,“ ukazuje Kefurt na vystavený model. „Ale momentálně do ní dávají Kawasaki s obsahem 1400 cm³.“ To už je pořádný výkon, přihlédneme-li k tomu, že Campagna

má jen nezbytně nutné komponenty a její váha je pouhých 435 kg. „Konstrukci tvoří trubkový rám a sklolaminátové panely. Samozřejmě nemá žádné ABS, posilovač řízení, kontrolu trakce a další vymoženosti moderní doby,“ pokračuje Kefurt. Z nuly na 100 km/h se dostanete za 3,9 vteřiny a maximální rychlost je 232 km/h – příznačné hodnoty pro každý vůz/tříkolku s účelem pobavit řidiče. „Campagna zatím není v České republice k dostání. Samozřejmě není problém ji u nás objednat,“ radí potencionálním zájemcům Kefurt.

Ohlédnutí za jedním výročím starým 370 let

Petr Andrlé

Někdy člověk při uvažování nad různými výročími, podlehne skeptickým úvahám, které si radši druhý den nepřipomíná. Leč, někdy se proti tomu nedá nic dělat.

Posuďte sami. V roce 1947 nabídl rektor Univerzity Karlovy Bohumil Bydžovský

vynikajícímu, tehdy již světově známému vědci, astronomu a astrofyzikovi Zdeňku Kopalovi (1914-1993) katedru astronomie na UK. Ovšem v té době přijmout bývalého stipendistu Harvardovy nadace do služeb komunistického státu nepřipadalo v úvahu. NASA měla díky tomu o jednoho vynikajícího odborníka více.

Kdybychom zůstali u Harvardu (historický snímek vlevo) měli bychom také vzpomenout lingvistky a spisovatelky Milady

Součkové (1899-1983). Ta se do komunisty ovládané země po roce 1948 vrátit nemohla, protože od roku 1945 pracovala jako kulturní atašé našeho konzulátu v New Yorku. A tak v letech 1950 – 1962 na Harvardu přednášela českou literaturu. A od roku 1963 byla knihovnicí této prestižní americké univerzity, založila zde fond české literatury a odkázala mu i svůj majetek.

O Harvardské univerzitě jsme se toho za totality téměř nic nedozvěděli. Takže nám zůstala bohužel utajena jména Zdeňka Kopala a Milady Součkové, ale i řada jiných věcí. Například to, že univerzita byla založena již 8. září 1636, že je dnes jednou z nejprestižnějších, ale i nejbohatších škol na světě. Dnes má 14 fakult, muzea, galerie, vlastní banku, koleje, hudební tělesa a jednu z největších knihoven světa. Univerzita je bohatá díky darům jejích úspěšných absolventů, proto polovině studentů školné ve výši 40 000 dolarů odpouští (sic!). Mimochodem jejími absolventy je osm amerických prezidentů a její pracovníci či absolventi získali celkem 38 Nobelových cen.

Tohle všechno se kdysi v Rudém právu nepsalo, konec konců i dnes taková fakta pro jistotu nezveřejňují ani Haló noviny. Co kdyby někdo začal opravdu hodnotit a porovnávat naše vysoké školství. I přesto jsme tehdy tušili, že Harvard je skutečně něco. A tak když krátce po sametové revoluci předložil národu jistý absolvent Harvardu svoji teorii o jistotě desetinásobku, vrhali jsme mu miliony do jeho bezedných kapes. Mnozí netušili, že během bakalářského studia na Harvardu se nedá s jistotou rozpoznat, že je někdo budoucí podvodník. Nepoznali to tenkrát ani mnozí

z těch, kteří se dodnes prezentují jako nejchytřejší a nejvzdělanější Češi. Ale Harvard v myslích Čechů zabral a rázem jsme přišli i o lodní flotilu. Tedy nejen o ni.

Osobně jsem žádnou kupónovou knížku nikdy nikde neuplatnil, protože mi již tenkrát bylo jasné, že byly vymyšleny mimo jiné pro spřátelenou a narychlo založenou firmu, která do nich dodala zcela v tichosti všechny propisovací tužky. Takže jsem panu Koženému, ani Borisovi, jeho vostrému společníkovi, s ničím nepomohl. Proč tedy na to všechno vzpomínám?

Nějak jsem si připomněl, že je tomu letos přesně 370 let, když se v Londýně potkali dva muži. Jedním z nich byl v Evropě a ve světě uznávaný český pedagog Jan Ámos Komenský. V roce 1641 vyhověl žádosti anglického parlamentu a zúčastnil se v Anglii hojněmu zájmu se těšícího přednáškového turné. Právě se rozhodl Anglii opustit. V té době, počátkem roku 1642, dostává nabídku zcela nečekanou. Navštíví ho John Winthrop (1588-1649). Angličan, který v roce 1630 odešel do Nového Světa, protestant a nyní guvernér Masachussetts. Nabízí mu místo rektora školy, u jejíhož založení byl kazatel John Harvard. Comenius s díky odmítá. Zdá se mu, že by šlo o příliš velké dobrodružství. A tak se prvním rektorem Harvardské

univerzity mohl stát Čech. Asi bychom se později v totalitní škole učili, že ho do této funkce zlákali nezodpovědní američtí puritáni. Nebo bychom se o Komenském neučili vůbec. A tak mě napadlo, zda se budou moji vnuci pravdivě učit o době Viktora Koženého, bakaláře harvardského a podvodníka pražského. Myslíte, že to do té doby někomu dojde?

FOTO PRO DNEŠNÍ DEN

Kdo by neznal straku? Už i malé děti vědí, že ten hezký, u nás hojně rozšířený černobílý tvor je straka obecná. Vypráví se totiž o nich i v pohádkách, kde hrají zejména zápornou roli. Straky pro své zvláštní sociální chování jsou předmětem zájmu odborníků, neboť jejich kontroverzní život je více než zajímavý. Mnoho lidí je nemá rádo, protože jsou nechvalně známy vybíráním vajec a mláďat z hnízd pěvců a tak likvidují drobné zpěváčky a to zejména ty ptáčky, na které jsme byli po staletí zvyklí. Začal se tak evidentně měnit poměr těch, které máme rádi a které ne. A to právě proto, že straky se nastěhovaly do měst, kde mají dostatek potravy, kde konzumují odpadky, kterými „laskaví občané“ u popelnic krmí potulnou havěť. Straky patří mezi krkavcovité všežravce a tak jejich dominantní postavení, díky jejich populační explozi, ale i naší zásluhou, se upevňuje. Z mého okolí už zmizely sýkorky a kosi a já se musím dívat jen na

toho špatného letce, uřvanou straku s krásným dlouhým ocasem a vůbec z toho nemám radost. Co závěrem? Snad jen to, že straka obecná se latinsky jmenuje pica pica. Jiří Jezerský

PETROUŠKOVY PŘÍHODY (768)

Každou chvíli zveřejňuje Státní zemědělská a potravinářská inspekce (SZPI) zprávy o tom, jak někteří naši výrobci potravin provozují velice nekalé výrobní praktiky. Ta poslední zpráva, která byla vydána v pondělí 16. dubna, obsahuje informaci, že SZPI našla závady v sedmi kontrolovaných prodejnách a výrobnách. V Konicích na Prostějovsku uměle prodlužovali datum použitelnosti až o jeden týden (zřejmě šlo o uzeniny). V brněnské prodejně Ahold prodávali jako telecí párky s pouhou drobnou příměsí telecího masa. V dalších prodejnách uzenin (Hruška ve Znojmě, Kaufland v Jičíně, prodejna v Holicích) objevila inspekce ve složení uzenin další prohřešky. V Tesco na Novodvorské v Praze prodávali zase špatně označené sýry, navíc s obsahem rostlinného tuku. V Tesco v Třinci manipulovali s datem použitelnosti u vepřové krkovice. Atakďále.

Takových zpráv si do roka přečteme mnoho a člověka napadne, že chodit nakupovat do jakéhokoli obchodu, je docela velké riziko. Napadlo mě tuhle, jaké musí mít svědomí člověk, který vyrábí klobásy a dává do nich sóju a rozemleté kuřecí pařáty namísto masa. Což se také dělá.

Jak úžasně silný člověk to musí být. Nemůže například doma říci, aby si nikdo z rodiny ty klobásy nekupoval, když pro rodinu je úspěšný obchodník. Nemůže to říci ani svému bývalému třídnímu, ani spolužákům a dokonce ani rodičům děvčete, jejichž dceru si chce vzít jeho syn. Nemůže to sdělit své milence, ani svým kolegům v zastupitelstvu, byl li tam náhodou zvolen. Nemůže to ani sdělit svým starým rodičům, kteří bydlí v sousedním městě, kam on také své podvodně vyráběné zboží dodává. Nemůže to dokonce ani sdělit stejným gaunerům, jako je on. Mohl by se dozvědět, co dávají zase do potravin oni. Takový člověk se musí denně zmítat v pochybnostech. Vždyť to je na zešílení, říkal jsem si.

Až mě z toho vyvedl známý, který se také pohybuje v branži, avšak nešvindluje a nepodvádí. Že prý si na to člověk zvykne. Že zná lidi z tohoto druhu podnikání, kteří si na svých šizených výrobcích dokonce pochutnávají. Už dávno si nejsou schopni uvědomit své bezohledné jednání.

Asi má pravdu. Znáám pouze z doslechu neuvěřitelnou příhodu z pohraničí. Krátce po válce vyráběl někde ve Vejpřtech jakýsi řezník úžasně dobré salámy. Jezdili si pro ně lidé i ze vzdálených míst, hlavně tedy tehdejší honorace. Onen řezník odchytil v místních lesích mladé dívky pod záminkou, že chtějí uprchnout za hranice a zabíjel je. Jejich maso dával do svých skvělých salámů. Kriminální, kteří ho zatýkali, údajně našli při této příležitosti v jeho lednici dvě ženská stehna. Psalo se prý o tom v tehdejší místní tisku, a jak přitom bylo oněm četným řezníkovým zákazníkům, to se tam neuvádělo. A nikdo na to neumřel, přesto, že to ten řezník provozoval několik let. Asi jsou tyto praktiky u nás nějakou místní zvyklostí. Kdysi mi jeden vedoucí obchodu vysvětlil, proč objednává tak málo slaných rohlíků. Často jsem je již nemohl koupit, protože prostě nebyly. Ono se totiž na slaných rohlících ihned pozná,

že jsou včerejší, protože zvlhnou. Takže se nedají druhý den zamíchat mezi ostatní pečivo. U těch nesolených to poznáte až doma, protože jsou jaksi tvrdší.

Stejně člověka napadne, jestli mají tito výrobci svědomí. Jak se asi cítí vedoucí nějakého oddělení v supermarketu, když jde okolo ní její spolužačka, která si v košíku nese maso s dávno prošlou prodejní lhůtou. Jak ti lidé uvažují? Tuhle jsem u nás ve výloze vedlejšího obchodu objevil zajímavý leták. Terapeutka Kateřina B. a známý astrolog Antonín B. zvali občanstvo na seminář pod názvem „*Překonání pocitu viny a rozpuštění strachu*“. Je to jasné. Zřejmě na takové semináře chodí ti ještě ne zcela zkažení řezníci. Ti zcela zkažení patří mezi ty, kteří projíždějí našimi obcemi více než stokilometrovou rychlostí.

Možná, že by pomohlo, kdyby se ona Státní zemědělská a potravinářská inspekce (SZPI) nějaký čas cílevědomě zaměřila na prodejny a stravovací zařízení v parlamentu a ve vysokých státních úřadech. Třeba by se pak mohla změnit i dosavadní, zřejmě naprosto neúčinná legislativa. Když navíc, každým větším českým, moravským a slezským městem protéká nějaká řeka.

**Dnes má svátek MAREK. Zítří OTO.
Nezapomeňte jim blahopřát.**

